Fiyatı:
(5 Turgut = 50 TL.)
KDV dahil
Pazar günleri çıkar
Sayı: 647

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN: Orhan ALEV
ÇİZEN: Şevket YALAZ

Bizim de bir çift SÖZÜMÜZ VAR

Sevgili özal Amca

Size bu satırları taze umutların sigara dumanları arasında boğulduğu mahalle kahvemizden yazıyorum.

Televizyondan ve gazetelerden öğrendiğimize göre bu yıl "bizlerinmiş".. Durumumuza bakıp pek inanasım gelmiyor. Ama, madem ki bu "sizin yılınızdır" diye ısrar ediyorsunuz, öyle olsun...

Oysa, biz kocaman bir yıl istemiyorduk. Çok daha küçücük isteklerimiz vardı.. Örneğin;

•Yabancı sigara getirtmeyin yurt dışından. Getirtebilirseniz, çağdaş eğitimi getirtin. Gençlerin bir araya gelebileceği, otoriter gözlerden uzak, bir oda iki sandalye getirin. Disko değil...

•Duyduk ki, nisan ayında Amerika'ya gidiyormuşsunuz. Bir iki siparişimiz olacaktı... Acaba getirir misiniz?

Oralarda genç demek spor demekmiş. Spor alanı olmayan sitelere, işyerlerine ruhsat verilmiyormuş. Ötekilerden geçtik, okullarımıza spor olanakları getirin.

•Hiç birini beceremezseniz biraz umut, biraz hoşgörü getirin.. Bu konuda konferanslar, paneller değil İCRAATIN kendini getirin Özal Amca'cığım.

Saygılarımla

18 milyondan biri ŞAHİN ERDİ (Erenköy)

Birçoğumuz, renkli televizyon diye can atıyoruz...

Ama, çevremize sadece siyah-beyaz bakıyoruz... *SELAHATTİN SARIOGLU (Rize)*

Sahici bir masal

Masal bu ya, bayanın birini evinden apartopar kaldırıp bir hücreye koymuşlar. Hücre kocaman bir binanın zemin katında imiş. Zemin katta "siyasiler" kalır imiş... Birgün "siyasilerin tuvaleti" tıkanıvermiş. Siyasi denen adamlar pis suları plastik kovalarla taşımışlar. Ama, tuvalete işlerlik kazandırmak mümkün olmamış. Bunun üzerine güzel masalardan güzel bir karar gelmiş. Siyasiler üst kattaki "adlilerin" tuvaletine çıkacak diye... Siyasi suçlular, adli suçluların bir üst kattaki tuvaletine üçer üçer götürülmeye başlanmış... Böylece siyasi suçlu bir bayan ile adli suçlu bir bayan tuvalet kapısında sıra beklerken karşılaşmışlar. Birbirlerini süzmüşler. Siyasi bayan merak etmiş, adli bayana sormuş:

-Sen neden getirildin?

-Sevmekteen...

-Vah... Vah... Sevdiğin nerede?

-O da erkekler koğuşunda... Ben kocamı da çocuğumu da onun uğruna bırakıp kaçtım... Peki sen neden getirildin?..

-Ben de sevmekten diye cevap vermiş siyasi bayan.

-Peki senin sevdiğin nerde?

-Dışarıda... Onu buraya kolay getiremezler...

-Niye... Kimi sevdin ki...

-Ben bütün insanları sevdim... Adli bayanın gözleri büyümüş, mırıldanmış...

-Vay anaam... Ben bir kişiyi sevdim diye buraya tıktılar.. Seni kimbilir n'aaparlar!..

UMUT MOLA (Diyarbakır)

Bu köşeye yazan arkadaşlardan; kısa yazmalarını, okunaklı ve büyükçe harflerle yazmalarını rica ederim. Üstelik çok çok rica ederim. Çünkü bu gözler bana hâlâ gerekli. Bir de sadece zarfa değil, mektubunuza da açık ad ve adresinizi yazın. Yazın ki paranızı gönderelim (Örneğin, geçen hafta yazısı çıkan Şevket Türkmen, 2500 lirasını daha çok bekleyecek..)

● TV'deki açık oturuma Doğruyol, Refah Partisi ve SODEP alınmadı.

●●

TRT de yasaklanan sözcük sayısı 207'ye yükseldi...

TRT Yönetim Kurulu'nca daha önceden yasaklanan 205 sözcüğe 2 tane daha eklenerek yasak sözcük sayısı arttırıldı. Bundan böyle TRT'de "çaycı" ve "odacı" sözcükleri kullanılmayacak. Tunca Toskay'ın atadığı yeni müdürler arasında bol bol "çaycı" ve "odacı" bulunduğu için bu kararın alındığı belirtilerek "Koskoca müdürlere personelin çayçı müdür bey odacı müdür bey" diye konuşması yakışık almıyor. Bu yüzden bu iki sözcük de yasaklandı" denildi.

GIRGIR
KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● Zeynep Özal: "Babamı çok severim, hala kucağına otururum" dedi...

TV'nin en sulu-zırtlak programı : PAZAR STÜDYOSU

İSİM DEĞİŞİKLİĞİ

Sanayi Bakanımız Sayın Cahit Aral'ın "Hayali İhracatçı lafı ihracatçılarımızı rahatsız ediyor" şeklindeki açıklamasından sonra; hayali ihracatçılarımızın ismini "Hırsız" şeklinde değiştirdik. Tüm dost ve akrabalarımıza duyurulur..

İlban Ertem'in yeni resimli romanı

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN: Orhan ALEV
ÇİZEN: Şevket YALAZ

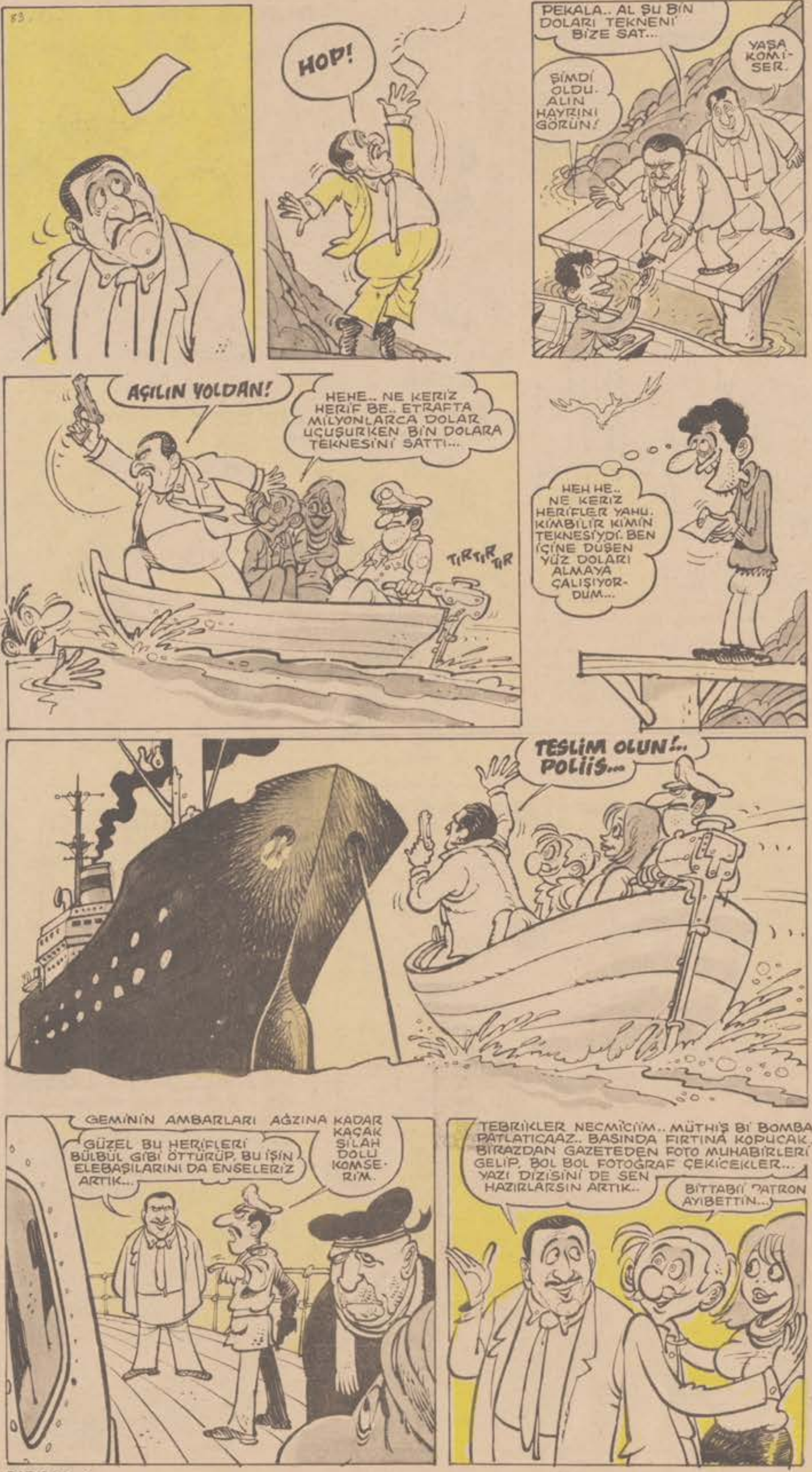

REMZİ KELEŞ(İzmit)
Güzel çizginize yakışacak güzel espriler bulmak için çok çalışın.. Okuyun.. Hayal kurun... Tepinin.. Ne yaparsanız yapın... İyi espri bulun ki keyifle yayınlayabileyim..

YÜKSEL BAYRAM(Polatlı)
Esprilerinizin çoğunu beğendim. Daha güzel kompozisyonlar içinde daha iyi çizmenizi dört gözle bekliyorum.

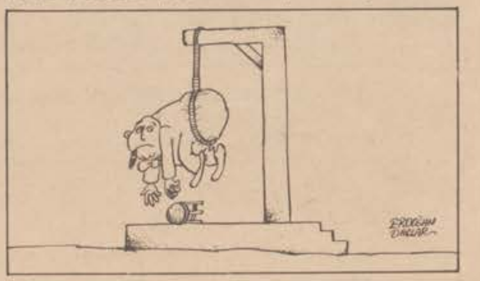

ERDOĞAN DAĞLAR (Ankara)
İnsanları, eşyaları tek tek değil bir kompozisyon içinde düşünün... Çizgilere tek tek bakıyorum.. Hiç fena değil.. Ama, bir arada aynı güzellikte durmuyor nedense...

ÖZCAN ÇALIŞKAN (Ankara)
Savruk ve acele çizmeyin.. Kurşunkalemle iyice uğraşmadan da çinilemeyin. Esprileriniz güzel.. Daha çok desen çalışın ki güzel esprilerinizi bizlere aktarabilesiniz.. Tokat yeyip, lise penceresinden uzayıp uçan çocuğun görüntüsü yeterince vurgulanamamış.

DUYURU

- Yaşar Kemal'in röprtaj-hikayeleri ALLAHIN ASKERLERİ adıyla yayınlandı. Toros Yayınları 600 lira.
- Kırıkkale'de yayınlanan KALE gazetesi amatör yazarlardan gülmece öyküsü istiyor. Kamil Sever P.K.5 Kırıkkale.
- Jak İhmalyan'ın (1922-1978) resimleri Şan Tiyatrosu'ndaki Sanat Galerisi'nde sergileniyor
- Nişantaşı'ndaki İmaj Sanat Odası Ünal Cimit'in seramik heykelleri ile Ünsel Toker'in resimlerini sergiliyor.

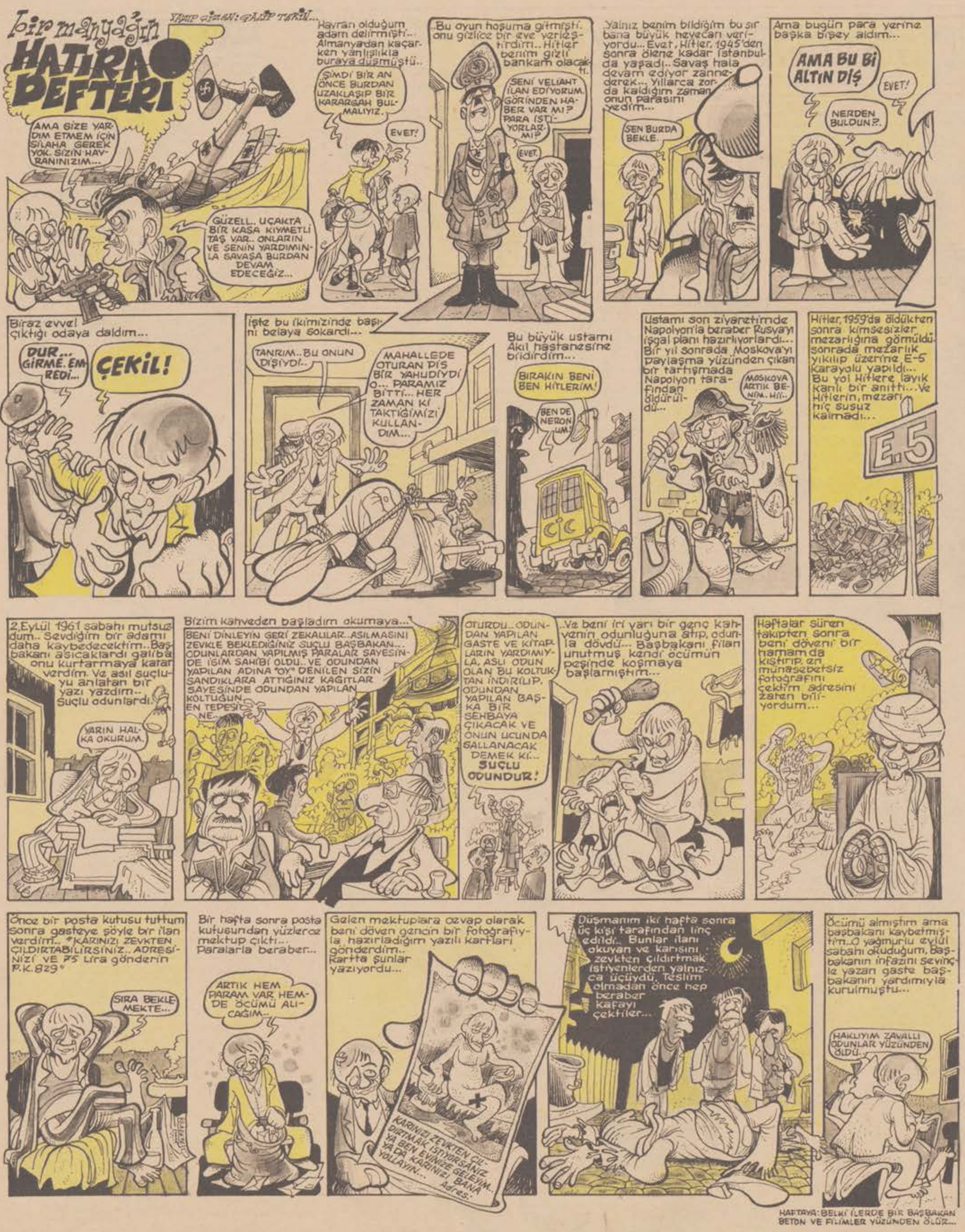
bir manyağın
HATIRA DEFTERİ
YAZIP ÇİZEN: GALİP TEKİN...
AMA SİZE YARDIM ETMEM İÇİN SİLAHA GEREK YOK. SİZİN HAYRANINIZIM...
GÜZELL.. UÇAKTA BİR KASA KIYMETLİ TAŞ VAR.. ONLARIN VE SENİN YARDIMINLA SAVAŞA BURDAN DEVAM EDECEĞİZ...
Hayran olduğum adam delirmişti... Almanyadan kaçarken yanlışlıkla buraya düşmüştü..
ŞİMDİ BİR AN ÖNCE BURDAN UZAKLAŞIP BİR KARARGAH BULMALIYIZ.
EVET!
..Bu oyun hoşuma gitmişti. onu gizlice bir eve yerleştirdim.. Hitler benim gizli bankam olacaktı.
SENİ VELİAHT İLAN EDİYORUM. GÖRİNDEN HABER VAR MI? PARA İSTİYORLAR MI?
EVET.
..Yalnız benim bildiğim bu sır bana büyük heyecan veriyordu... Evet, Hitler, 1945'den sonra ölene kadar İstanbulda yaşadı.. Savaş hala devam ediyor zannederek... Yıllarca zorda kaldığım zaman onun parasını yedim...
SEN BURDA BEKLE.
Ama bugün para yerine başka birşey aldım...
AMA BU Bİ ALTIN DİŞ
EVET!
NERDEN BULDUN?.
Biraz evvel çıktığı odaya daldım...
DUR... GİRME. EMREDİ...
ÇEKİL!
işte bu ikimizinde başını belaya sokardı...
TANRIM.. BU ONUN DİŞİYDİ..
MAHALLEDE OTURAN PİS BİR YAHUDİYDİ O... PARAMIZ BİTTİ... HER ZAMAN Kİ TAKTİĞİMİZİ KULLANDIM...
Bu büyük ustamı Akıl hastanesine bildirdim...
BIRAKIN BENİ BEN HİTLERİM!
BEN DE NERON UM!
Ustamı son ziyaretimde Napolyon'la beraber Rusya'yı işgal planı hazırlıyorlardı... Bir yıl sonrada Moskova'yı paylaşma yüzünden çıkan bir tartışmada Napolyon tarafından öldürüldü...
MOSKOVA ARTIK BENİM.. Hİİ..
Hitler, 1959'da öldükten sonra kimsesizler mezarlığına gömüldü. sonrada mezarlık yıkılıp üzerine E-5 Karayolu yapıldı... Bu yol Hitlere layık kanlı bir anıttı... Ve Hitlerin, mezarı hiç susuz kalmadı...
E.5
2, Eylül 1961 sabahı mutsuzdum.. Sevdiğim bir adamı daha kaybedecektim.. Başbakanı asıcaklardı galiba onu kurtarmaya karar verdim. Ve asıl suçluyu anlatan bir yazı yazdım.. Suçlu odunlardı.
YARIN HALKA OKURUM.
Bizim kahveden başladım okumaya...
BENİ DİNLEYİN GERİ ZEKALILAR.. ASILMASINI ZEVKLE BEKLEDİĞİNİZ SUÇLU BAŞBAKAN... ODUNLARDAN YAPILMIŞ PARALAR SAYESİNDE İSİM SAHİBİ OLDU.. VE ODUNDAN YAPILAN ADINA "OY" DENİLEN SİZİN SANDIKLARA ATTIĞINIZ KAĞITLAR SAYESİNDE ODUNDAN YAPILAN KOLTUĞUN EN TEPESİNE..
OTURDU.. ODUNDAN YAPILAN GASTE VE KİTAPLARIN YARDIMIYLA, ASLI ODUN OLAN BU KOLTUKTAN İNDİRİLİP, ODUNDAN YAPILAN BAŞKA BİR SEHBAYA ÇIKACAK VE ONUN UCUNDA SALLANACAK DEMEK Kİ... SUÇLU ODUNDUR!
..Ve beni iri yarı bir genç kahvenin odunluğuna atıp, odunla dövdü... Başbakanı filan unutmuş kendi öcümün peşinde koşmaya başlamıştım...
Haftalar süren takipten sonra beni döveni bir hamamda kıstırıp, en münasebetsiz fotoğrafını çektim adresini zaten biliyordum...
Önce bir posta kutusu tuttum sonra gasteye şöyle bir ilan verdim.. "KARINIZI ZEVKTEN ÇILDIRTABİLİRSİNİZ.. ADRESİNİZİ VE 75 Lira gönderin P.K. 829"
SIRA BEKLEMEKTE...
Bir hafta sonra posta kutusundan yüzlerce mektup çıktı... Paralarla beraber...
ARTIK HEM PARAM VAR HEMDE ÖCÜMÜ ALICAĞIM..
Gelen mektuplara cevap olarak beni döven gencin bir fotoğrafıyla hazırladığım yazılı kartları gönderdim.. Kartta şunlar yazıyordu...
KARINIZI ZEVKTEN ÇILDIRTMAK İSTİYORSANIZ YA BEN EVİNİZE GELEYİM.. YA DA KARINIZI BANA YOLLAYIN... Adres:
Düşmanım iki hafta sonra üç kişi tarafından linç edildi.. Bunlar ilanı okuyan ve karısını zevkten çıldırtmak istiyenlerden yalnızca üçüydü. Teslim olmadan önce hep beraber kafayı çektiler...
Öcümü almıştım ama başbakanı kaybetmiştim..O yağmurlu eylül sabahı okuduğum, Başbakanın infazını sevinçle yazan gaste başbakanın yardımıyla kurulmuştu...
HAKLIYIM ZAVALLI ODUNLAR YÜZÜNDEN ÖLDÜ..
HAFTAYA: BELKİ İLERDE BİR BAŞBAKAN BETON VE FİLİMLER YÜZÜNDEN ÖLÜR...

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN: Orhan ALEV
ÇİZEN: Şevket YALAZ

Biraz da savaşalım...

BENCİLLİK 'Nalıncı keseri gibi kendine yontanların sayfasıdır...

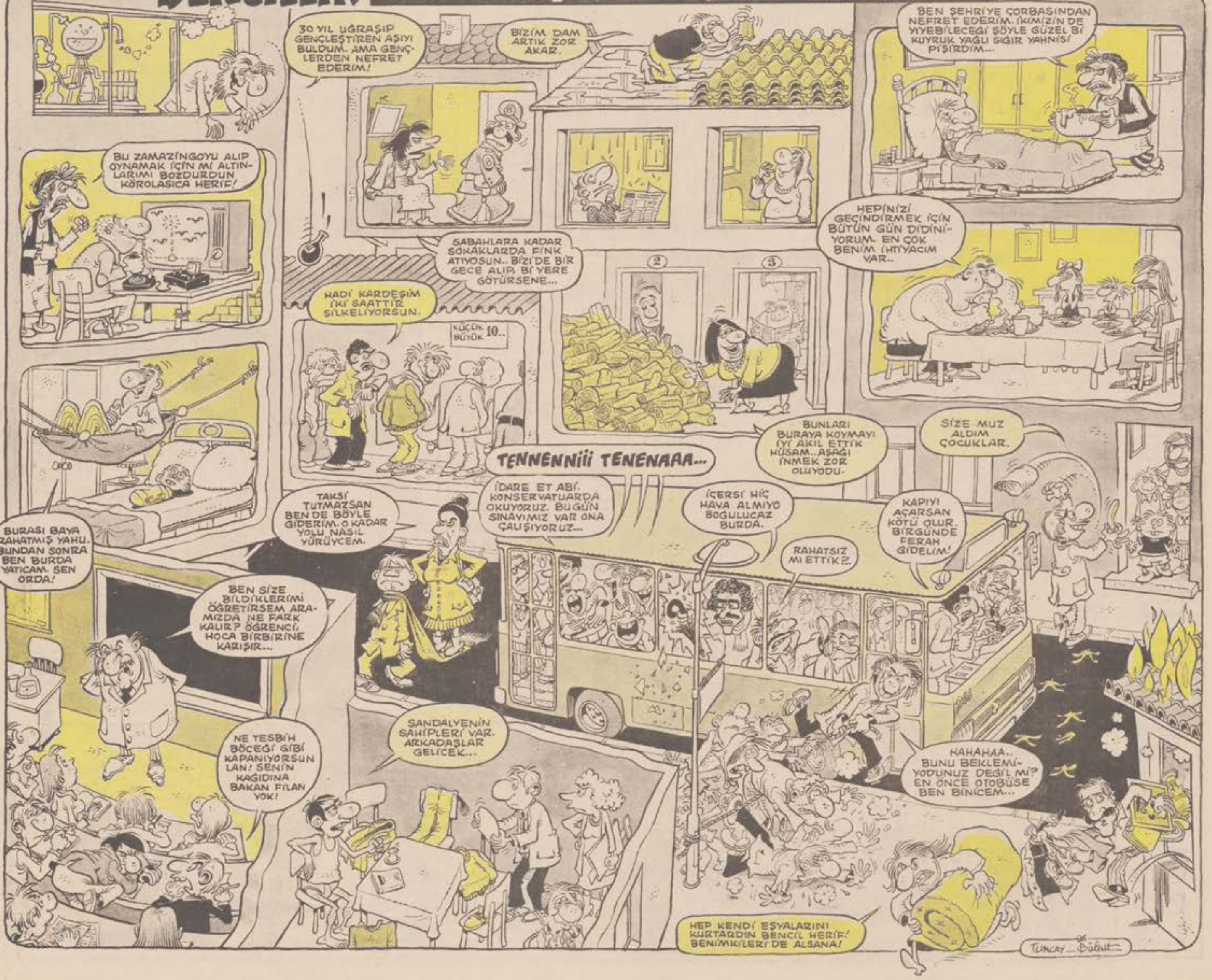

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

Hanımlar müjde!

Bırakın narin parmaklarınızı nadide antibiyotikler, en pahalı kalp ilacı tabletleri süslesin...

Paha biçilmez Fenoksi metil penisin drajeleri, tablet tablet, kapsül, kapsül bezensin parmaklarınıza...

Üstelik gün geçtikçe değer kazansın yüzükleriniz, Dolar gibi, yıllanmış şarap gibi, güzelliğiniz gibi...

PROF SEYFİ KUYUMCULUR VE ECZACILIK MÜESSESESİ

GIRGIR KIZILAY KOLU SUNAR:

PİSİKOPAT GÖZÜYLE

Karnede kırık alan çocuğa nasıl davranmalı?

Suçu öğretmende aramayın

Kırık dolu bir karnede öğretmenin sorumluluğu çok azdır. Bunun için çocuğunuzun yanında "Hoca bizim çocuğa taktı. Yoksa maaşallah cin gibi. Daha altı aylıkken büyük çişini söylemişti yavrucak" şeklinde konuşmayın. Çocuk en büyük sorumluluğun kendinde olduğunu bilsin.

Ama illa da "Çocuğa taktılar" diyorsanız işi bakanlık düzeyinde halledin. Öyle öğretmeni şikayet etmekle olmaz. Yetkililere gidip"Milli Eğitim Bakanı benim çocuğa taktı. Matematikten zayıf vermişler" şeklinde şikayet edin. Daha da fazla sinirlenirseniz "Tarım ve Ormancılık Bakanı bizim apartmanın zillerini çalıp kaçıyor, Bayındırlık Bakanı bana "Eblek" dedi diye ortalığı birbirine katıp hükümeti düşürün.

Görsünler bakalım cin gibi çocuğa zayıf vermek ne demekmiş...

Dayak atmak çözüm değil

Dayak atmanın ne kadar ilkel bir davranış olduğunu hepimiz biliyoruz. Ama bazı çocuklar da var ki "Baba ben tembel herifin biriyim. Gel gözümü patlat" diyen bakışlarla mahzun mahzun insanı süzerler.

Ayrıcana eğitim sırasında çocuk dövmek adettendir. Bineanelyh "Anne-baba ve öğretmenin vurduğu yerde gül biter" Ama yavrunuzu hırpalarken onun ruhsal durumunu bozmamalısınız. Ruhunu morartmadan çocuğu dövmek için karşısına geçip: "Dinle oğlum yıllar önce, titrek bir gaz lambası ışığında Abdi Bey kendi elleriyle bu sol kroşeyi Babam Münir Bey'in karaciğerine indirmişti.43-44harp yıllarında Münir Bey'de bana attı bu sol kroşeyi. "Baaam" şimdi ben de sana atıyorum. Bu bizim ailenin kroşesidir, iyi sakla sen de yavrularına atarsın" demelisiniz. Yavrunuz dayak yediğini anlamadığı gibi kroşenizi de uzun yıllar saklayacaktır...

Yavrunuzu çalışması için yönlendirin

Çocuğunuzu çalışmaya yöneltmenin en iyi yolu komşu çocuklarıyla arasında rekabet yaratmaktır. Ders durumu iyice olan bir çocuğu oğlunuza örnek gösterip "Bak Cevdet'e maşallah bir tek kırığı yok. O senin gibi haylaz değil" deyin. Sonra gidip Cevdet'e bisiklet alın. Pazar günü Ankaragücü-Fener maçı var. Cevdet'le maça gidin. Salı günü Cevdet'i Uludağ'a götürün. Perşembe günü Haydarpaşa Numune Hastanesi'ndesiniz. Kalkma abi bişeyin yok. Ufak bi tartışma oldu. Cevdet'in babası "Oğlumun yakasını bıraksana Hanzo" diyip sizi biraz hırpaladı. Keşke adam gibi kendi çocuğunuzu dövüp işi bitirseydiniz. Durup dururken sizi dövdüler. Boşverin rekabeti filan. Oğlunuz haylaz maylaz ama iyi çocuk. İkinci karne durumu düzeltir. Hele bir düzeltmesin...

ATİLLA ATALAY

MİZAH ÖYKÜSÜ

Çocuk bu, daralır...

Sezer Odabaşıoğlu (Akşehir)

Otobüs hınca hınç doluydu. Koridorda ördek yolcular da vardı. Kent dışındaydık ve gün kararıyordu. Yolcular sessiz ve rahattı. Bir ben rahat değildim. Sıkıştırıyordu. Hem de acı acı sıkıştırıyordu. Tüm rahatım kaçmıştı. Koltuğumda yekiniyor, ona karşı koymaya çalışıyordum. Vücuduma ateşler basmıştı. Gözlerim yanıyor, vücudum kasılıyor, dudaklarım kuruyordu. O ise sıkıştırdıkça sıkıştırıyordu. O beni sıkıştırdıkça ben de kucağımdaki küçük kızımı sıkıştırıyorum. Daralan küçük Nadide:

-Daraldım baba... diye feryadı basınca:

-Ne... Daraldın mı? Sırasımıydı şimdi?

Diye acı ac çıkıştım. Fırsattı bu, kaçırır mıyım?

Çocuk aptal aptal yüzüme bakarak ağlamaklı bir sesle:

-Ama baba.. diyebildi.

-Sus konuşma! Zamanı mıydı şimdi? diye çıkıştım.

Küçük kızım, suratı şaşkın şaşkın bakarken uzun süredir dışarıyı seyreden eşim sonunda ilgilendi.

-Ne var Cemil? Ne diyor?

-Ne diyecek? Daraldım, diyor, diye kızdım.

Çocuk iyiden iyiye bönleşmişti. Kıpkırmızı kesilmişti. Bir annesine bir bana bakıyordu. Eşim:

-Ama evladım. Otobüs bu, durur mu hiç? deyince,

Ben sevinçle ve ısrarla:

-Durur!..Durur!.. İhtiyaç bu. Zamanı mekanı mı olur? Hem nihayet çocuk, bu.

Diyebildim. Yine sıkıştırıyordu. Acılı ve ağrılıydı. Zorlanıyordum. Terde basmıştı, üstelik.

Eşim, fısıltıya benzer bir sesle,Nadide'ye:

-Büyük mü? Küçük mü? diye sordu.

Ben, hemen:

-Büyük, büyük! diye atıldım.

Nadide şaşkındı. Olan bitene bir anlam arıyordu. Dudakları büzülmüş, bakışları nemlenmişti. Eşim:

-Aksiliğin böylesi görülmüş şey değil.. diye yakındı.

Koridordaki ördek yolculardan biri:

-Bir aksilik mi var, beyefendi? diye durumla ilgilendi.

-Varya...Hem ne aksilik, böylesi düşman başına.. diye yakındım.

-Nedir, aksilik beyefendi?

-Çocuk daralmış, dedim.

Öndeki yolcu:

-Çocuk bu, daralır.. Daralır... diyerek yılıştı. Onun yılışması, daha bir öfkemi ve acımı artırdı. Sinirlendim:

Eşim:

-Kakan mı var, yavrum? diyerek sıkıştırınca kızım büzük büzük:

-Hayır, yok anne, dedi.

Ben öfkelendim. Hem nasıl öfkelendim.

-Ne demek yok! Var işte! Hem, nasıl var.

Çocuk aptal aptal yüzüme bakınca:

-Sen benden iyi mi bilirsin? diye alttan aldım.

Eşim durmadan:

-Allah... Allah.. Ne iştir bu yarabbi? diye hayıflanıyordu.

Bizim gürültülerimizi, eylemlerimizi durmadan aynadan dikizleyen şoför arada bir başını sallıyordu. Yolcularda artık bizimle ilgilenmeye başlamıştı. Arka koltuklardaki yolcular durmadan konuyu öğrenmek için birbirlerine soruyor, aralarında konuşuyorlardı.

-Ne olmuş? Ne var?

-Çocuk daralmış.

-Yok canım.. Zamanı mı, bu?

-Bunun zamanı olmaz ki.

-Ne olacak şimdi?

Kıvırcık başlı genç yolcu:

-Otobüsü durduralım. Çocuk ihtiyacını gidersin. Olsun bitsin bu iş. Dedi...

Arkalardan biri:

-Kaptan Bey! diye bağırdı.

Otobüs muavini:

-Hop abi... Bi durum mu var? diye kaba kaba seslendi.

Eşim nazik ve şaşkın:

-Var ya... diye mırıldandı.

Şoför aldırışsız, otobüsü kullanıyordu. Aynı hizadaki koltukların birinde oturan süslü hanım, eşime eğilerek:

-Çocuk rahatsız falan mı, hanımefendi? diye ilgilendi. Eşim:

-Hiç rahatsızlığı falan da yoktu ama... diye yanıtlayınca, ben atıldım.

-Rahatsız... Rahatsız... Hem nasıl rahatsız. Yoksa durup dururken.. diye yana sarkarak konuştum.

Süslü hanım, yanında oturan erkeğe:

-Çocuk rahatsızmış... Diyerek dişlerini kapatıp kahkaha atınca cinlerim tepeme üşüştü. Muavin, şoförün kulağına bir şeyler mırıldanıyordu. Sevindim ve durumu biraz daha açıklığa kavuşturmak için:

-Şoför Bey, mümkünse tabii. Çocuk bu. Uygun bir yerde dursanız... diye nazik nazik konuştum.

Şoför hiç ses etmeden otobüsü sağlarken, Nadide'ye sevinçle:

-Hadi kızım.. Toparlan da inelim. Deyince, kızım mahçup ve öfkeli:

-Ama baba.. Yok ki! diye itiraz etti.

-Ben:

-Var var kızım. Sen benden iyi mi bilirsin? diye üsteledim. Şoför otobüsü durdururken:

-Beyefendi çocuk yok diyor ama..diye mırıldanınca Nadide bana bir diklendi "Yok tabii" dedi.

Kızmıştım. Kaşlarımı çattım. Çocuk korktu. Beraberce indik.

Ortalık kararmıştı. Uygun bir yer aramak için epeyce otobüsten uzaklaşmıştık. Nadide arkada kalmıştı. Artık ona ihtiyacım yoktu ki. Uygun bir yer bulunca hemen oturdum. Bağırsaklarım buruyordu. Ama yine de rahatlamıştım. Nerdeyse.

Gecikmiştim. Kızım durmadan:

-Hadi baba, çabuk ol,diyerek acele ediyordu.

Ben ses etmiyordum. Rahattım. Bir kez otobüsten inmiştik .Beklerlerdi:

-Hadi baba...Şimdi otobüs kalkacak!

-Kalkmaz kalkmaz korkma kızım diye karanlıkta mırıldandım.

Korna durmadan ötüyordu. Kızım telaşlı bense rahattım. İşimi bitirince:

-Hadi kızım ,sende otur, dedim.

-Ama baba, yok ki...

-Yolculuk bu, ne olur ne olmaz. Sen yine de otur kızım, diye üsteledim.

Kızım otobüse yönelerek:

-Yok işte... Zorla mı baba diyerek otobüse koştu ben de ardından...

Ne süredir yoldaydık bilmiyorum. Koridor lambaları sönüktü. Bir sessizlik almış yürümüştü. Uzaklarda arada bir yıldızlara benzeyen ışıklar görünüyordu. Bunlar çok uzağından yol aldığımız yereşim bölgeleriydi. Karanlıkta bunları izlemek pek hoşuma giderdi.

Eşim yanımda arada bir uyukluyor, sonra göz kapaklarını güçlükle açıyordu. Uyumamak için kendini zorlar gibiydi.

Küçük Nadide ise elleriyle ön koltuğa sıkı sıkı sarılmış, bazen far aydınlığında yolu izliyor, bazen de beni aşağılarcasına kaçamak kaçamak beni süzüyordu. Neşesizliği üstündeydi. Bense aldırışsızdım. Koltuğuma pek rahat gömülmüş gitmiştim. Tam bu sırada küçük Nadide annesinin kulağına,

-Tuvaletim var anne, diye fısıldadı.

Eşim şaşkın ve telaşlı.

-Ne? Yine mi? diye çığlık attı.

Çocuk küskünleşti. Uyumayan yolcular çığlıkla ilgilendiler.

-Aklına getirme.. Unutursun..diye uyarıda bulundu annesi,

Çocuk zor durumdaydı. Mahçup, telaşlı ve ağlamaklı olmuştu.

-Üzerime mi yapayım anne? diye tehdit edince, eşim yardım ister gibi yüzüme baktı.

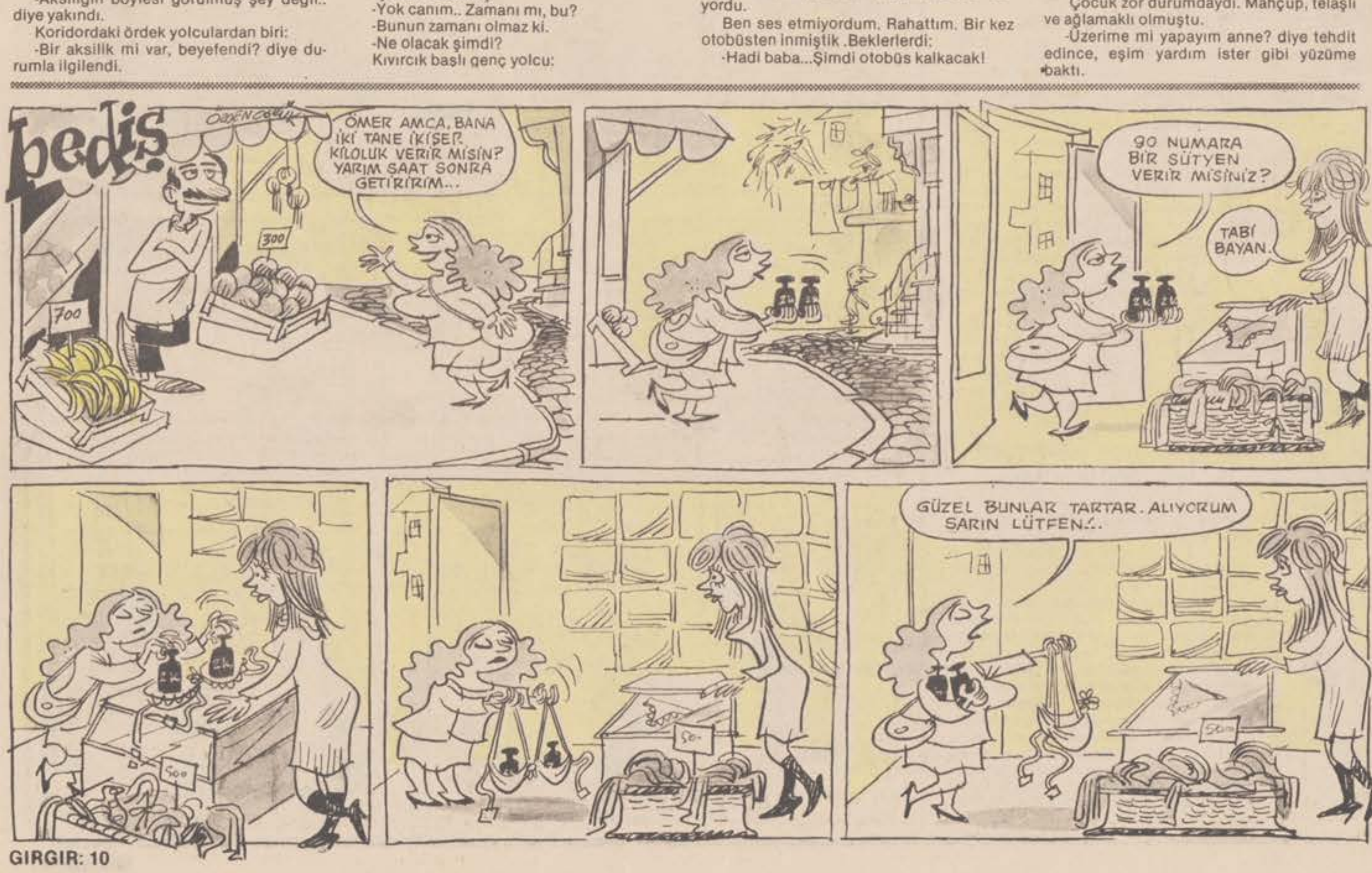

-Ben sana demedim mi kızım? Yolculuk bu... Yolda ona buna, olur olmaz yerlerde bu otobüs durmaz, diye...

Uyumayan ya da gürültülere uyanan bazı yolcular alçak sesle birbirleriyle konuşuyorlardı.

-Yine ne var? Ne olmuş?

-N'olacak? Yine o aynı çocuk, yine aynı dert...

-Ne derdi?

-Tuvalet derdi...

-Belediye otobüsü mü bu? Her istenilen yerde dursun.

Darda kalan küçük Nadide yardım istercesine bana döndü.

Bir o çaresiz ve güç durumda değildi ben de aynı durumdaydım. İkinci kez aynı istekle nasıl otobüsün durmasını isteyebilirdim?

Küçük Nadide, dudaklarını koparırcasına ısırıyor, arada bir içini çekiyordu. Güç durumdaydı. Anlıyordum. Ama bir şeyler yapabilme cesareti ve çabası gösteremiyordum.

Arkalardan gelip başucumuza dikilen genç muavini görünce sevindim. Ama o:

-Naylon mu istediniz abi? deyince şaşırdım. Şaşkınlık ve acele ile,

-Hayır, çocuk daralmış da...dedim.

Muavin aldırışsız, yüzünü buruşturdu.

-Oğlakçı'ya dek sabretsin, abi.. Geldik, geliyoruz, orada yirmi dakika mola vereceğiz...

Çocuk sıkışık durumdaydı. Dudağını koparırcasına ısırıyordu. Mahçup, telaşlı ve yalvarırcasına "Baba" dedi...

-Sabret biraz kızım. Az kalmış. Oğlakçı mıdır nedir, orada çişini yaparsın, demekten başka elimden bir şey gelmedi.

Çok uzaklarda ışıklar parıldıyordu. Oğlakçı'nın elektrikleri olabilirdi.

-Bak, göründü. Az kaldı kızım diye çocuğu sevindirmek istedim.

Çocuk küskün küskün yüzüme baktı. Gerilmiş vücudu biraz gevşedi.

Ağlarcasına,

-Baba diye bağırdı.

-Ne var kızım?

-İşedim baba, diyerek ağlamaya başladı. Şaşırdım. Birazdan eşim uyanarak yerinden doğrulup, "Nee? İşemiş mi? Ay nooluya bu çocuğa bugün" diye bağırdı.

Küçük Nadide içli içli ağlamayı sürdürdü.

-Sus, bir de ağlama.

Uyumayan ya da gürültülerimize uyanan bazı yolcular sesli sesli gülüyorlardı.

Eşim, kendi kendine.

-Yemin olmasın ama söz olsun.. Bundan böyle çocukla yolculuk yapmam, diye söylendi.

Görünen ışıklara yaklaşmıştık. Oğlakçı'ya vardığımızda ilk işim tuvalete gitmek olacaktı.

Bitti

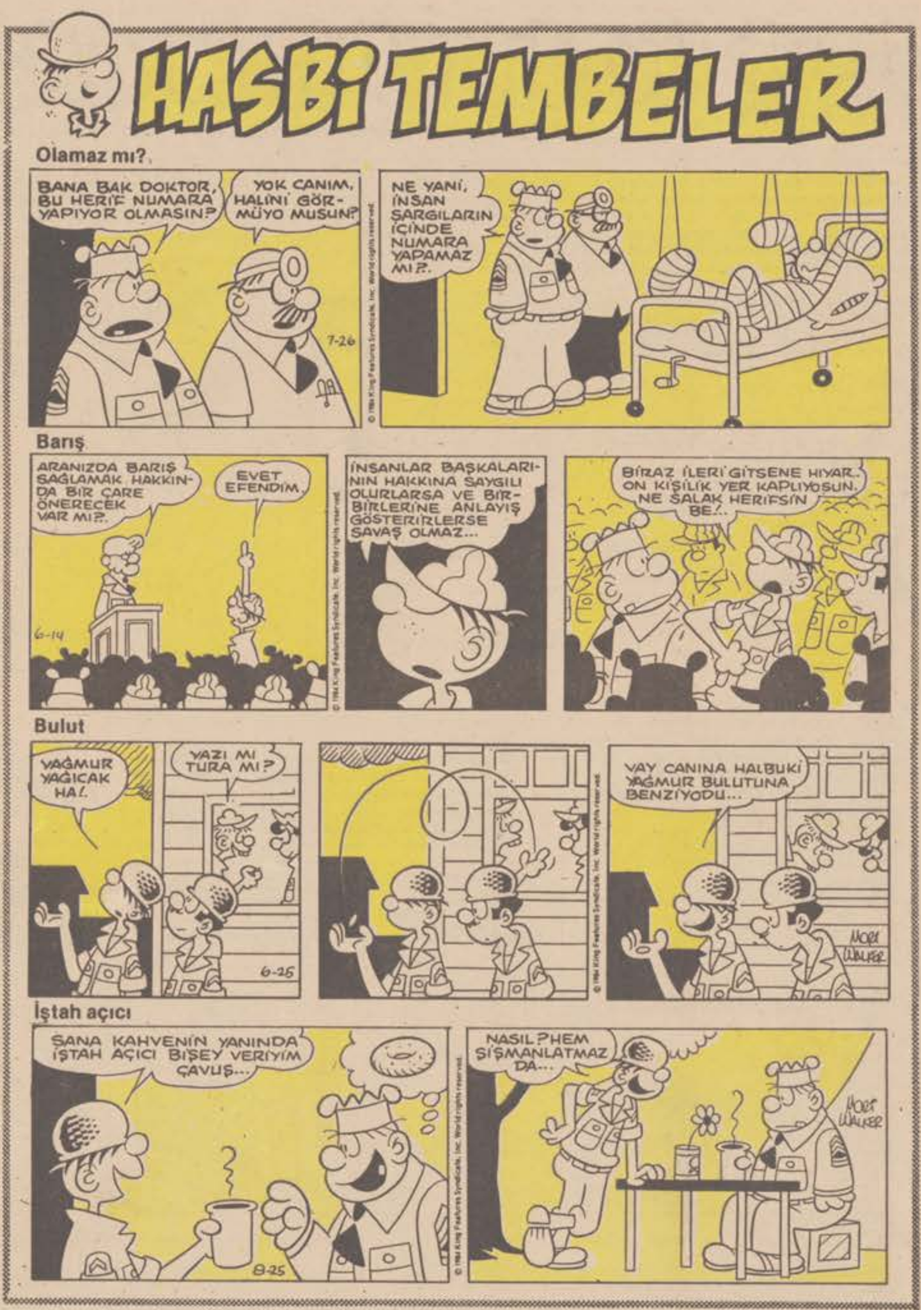

Tuncay Akgün

CUMALTESİ SİNEMASI

AZAPLARIN GAZAPLARI

BEHİÇ ve LATİF

Oynayamlar: Türkam Şomay - Muhlis Hun - Muhlisi Kentmen

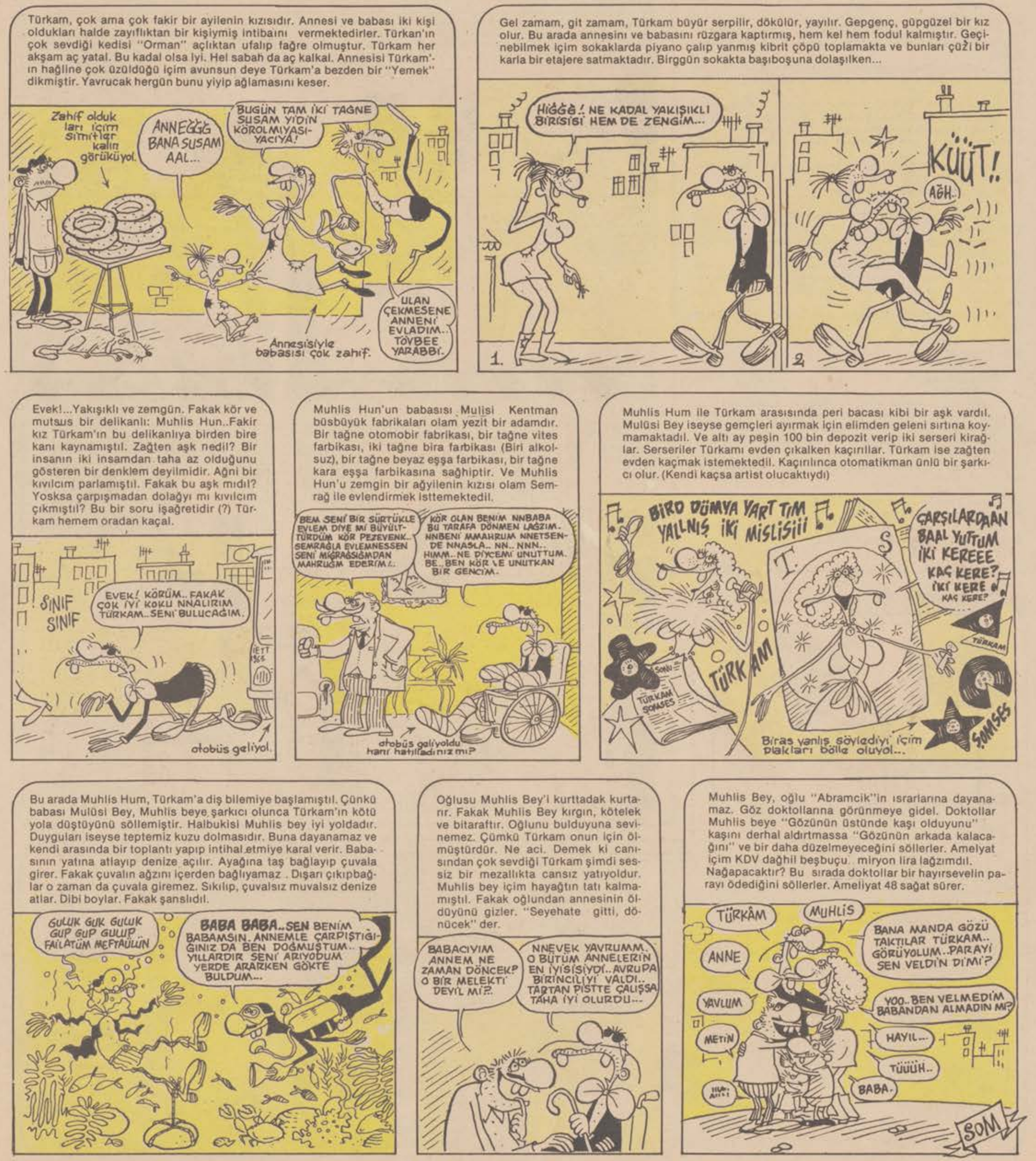

EN KAHRAMAN RIDVAN
YAZIP ÇİZEN:
Bülent ARABACIOĞLU
ŞİMDİ IŞINLADIKLARIMIZ GENÇ OLSA BARİ GEÇEN SEFER GELEN İÇİ GEÇİK İHTİYARLAR YÜZÜNDEN PROJEMİZİ UYGULAYAMADIK!
EVET EFENDİMİZ. İSTERSENİZ SİZ ARTIK OMİNYA'YA GERİ DÖNÜN YOKLUĞUNUZU FARKETMESİNLER.
GİDİYORUM ZATEN! FAKAT BU ARADA UNUTMADAN SÖYLİYEYİM, KAFAYI BULDUĞUN SIRADA ELİNDEN KAÇIRDIĞIN ZENCİ VARDI YA...
HAA EVET AKLI SIRA KURTULACAĞINI SANIP VAHŞİ HAYVANLARIN KAYNAŞTIĞI ORMANA KAÇMIŞTI ENAYİ...
..AMA O ENAYİ DEDİĞİN HALA YAŞIYORMUŞ N'ABER?
NEE? FAKAT NASIL OLUR?
ORASINI BİLMEM! OMİNYA'YA GELEN DÜNYALIYLA KÖPEĞİNİ ZANÇİLERDEN KURTARIP KAYBOLMUŞ!
HAYRET!.. ŞİMDİYE KADAR ORDAN KİMSE SAĞ ÇIKMAMIŞTI. NEYSE HEMEN BİZİM ÇOCUKLARA ARATTIRIİM.
NAPARSAN YAP, ONU BUL!
..YOKSA HİÇ ACIMAM BÜTÜN DEVRELERİNİ KISA DEVRE YAPARIM.
BAŞÜSTÜNE!
..SİZ TEKRAR GELENE KADAR YAKALAR, YENİ IŞINLANANLARLA BİRLİKTE YIKAYIP, EMİRLERİNİZE HAZIR HALE GETİRİRİM!
HAH.. İYİ İNSAN LAFI ÜSTÜNE GELİRMİŞ. İŞTE İLK YOLCUMUZ DAMLADI BİLE!
N'OLDU BANA? NERDEYİM? BURDA NE İŞİM VAR?..
VAY BE ADAMA BAK! DAHA Bİ MERABA DEMEDEN SORU BOMBARDUMANINA BAŞLADI.
23. Hiii! O DA NE?.. SEN DE KİMSİN?..
OHOO.. HER SORUYU CEVAPLIYCAK OLSAK İŞİMİZ İŞ
..ÇIKARIN BENİ BURDAN!
TABİ ÇIKARICAM.. FAKAT ÖNCE YIKANMAN GEREKİYOR!
BAKIN SİZ BENİ BİRİYLE KARIŞTIRDINIZ GALİBA BEN AMERİKALI BASİT Bİ BALIKÇIYIM ÜSTELİK DAHA SABAH YIKANDIM..
ANLIYORUM AMA BU YIKAMA BAŞKA YIKAMA CANIM.
..BİRAZCIK BEYNİNİ YIKIYCAM!
DIZZZT!
PLOF! PLOF! PLOF!
DİNGIL..DONGUL ŞAP! ŞUP ŞAP!
EVEET.. İŞLEM TAMAM. Bİ KONTROL YAPALIM, ADIN NE? BURADAKİ GÖREVİN NEDİR?
ZÜÜT..ADIM..DOKSANSEKİZ..GÖREVİM, EFENDİMİZE HİZMET ETMEKTİR..
GÜZEL! ŞİMDİ ORDAN ÇIKABİLİRSİN!
N'oluyor bu balıkçıda nerden çıktı diyeceksiniz.. isterseniz öykümüze beş dakka ara verip bir hatırlatma yapalım. Batı Atlantik'de A.B.D. kıyılarına yakın bir yörede BERMUDA ŞEYTAN ÜÇGENİ diye bilinen bir alan vardır...
A.B.D
FLORİDA
BERMUDA
BAHAMA
KÜBA
JAMAİKA
DOMİNİK
PORTO RİCO
..Burada 1945'den bu yana 100'ü aşkın uçak ve gemi hiç bir iz bırakmadan yok olmuş, son 26 yıl içinde 1000'den fazla insan kaybolmuştur. üstelik geriye ne enkaz nede ceset kalmadan, sanırım balıkçının nerden geldiğini anladınız.
Bu sırada ominya'da...
NEFES AL.. NEFES VER.. AL VER..
TÜH!.. IŞIĞA YETİŞTİRMEK DE GEÇ KALDIK GALİBA.
I-IH!..HİÇ Bİ CANLILIK BELİRTİSİ YOK!.. O KADAR SUNİ TENEFFÜS YAPTIM, Bİ KALP TIKIRTISI BİLE DUYULMUYOR GİTTİ GARİP.
ABİ BANA Bİ DAKKA MÜSAADE EDER MİSİN?
?!
GRAAK!

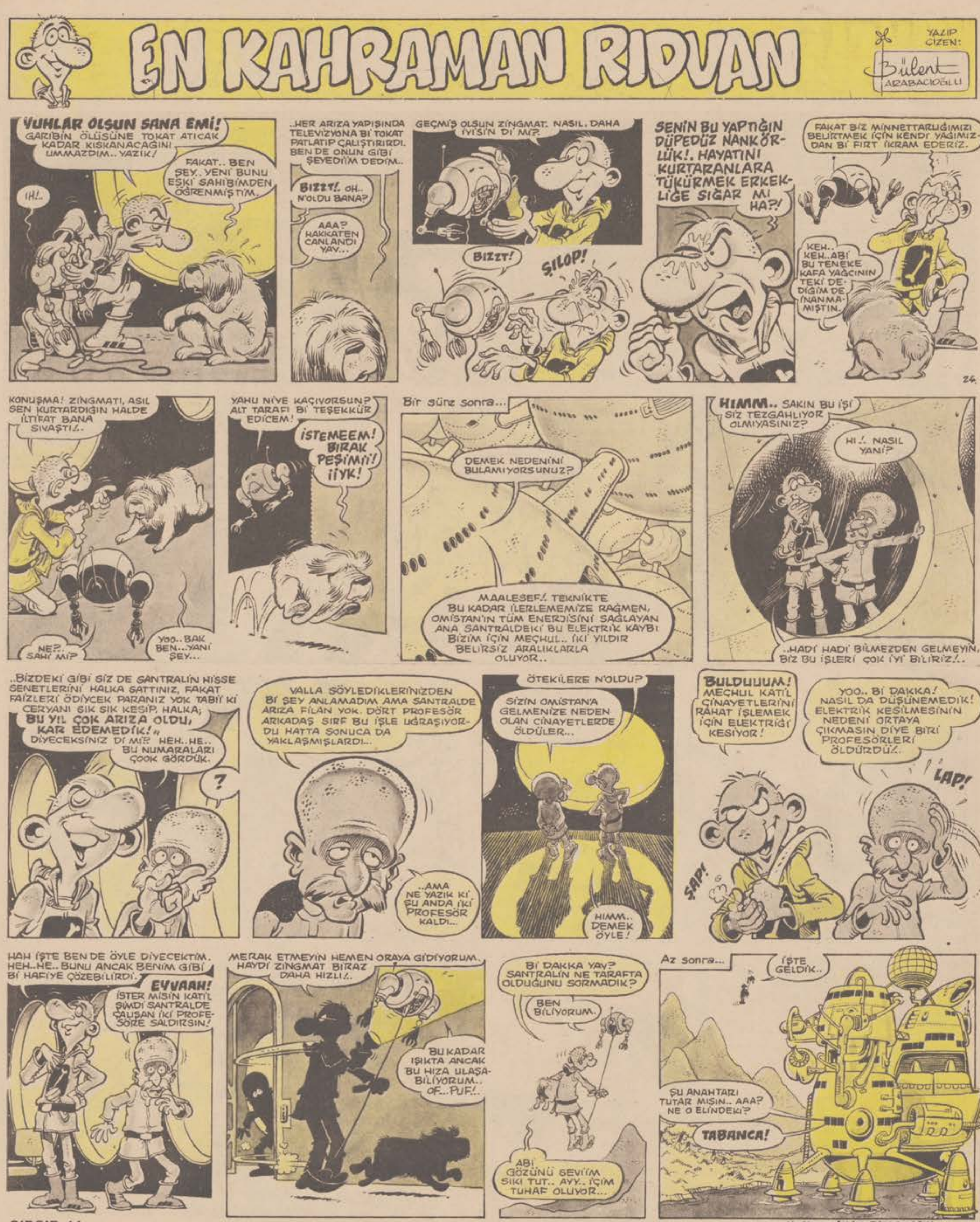

Haftaya: AMAN PATLAMASIN...

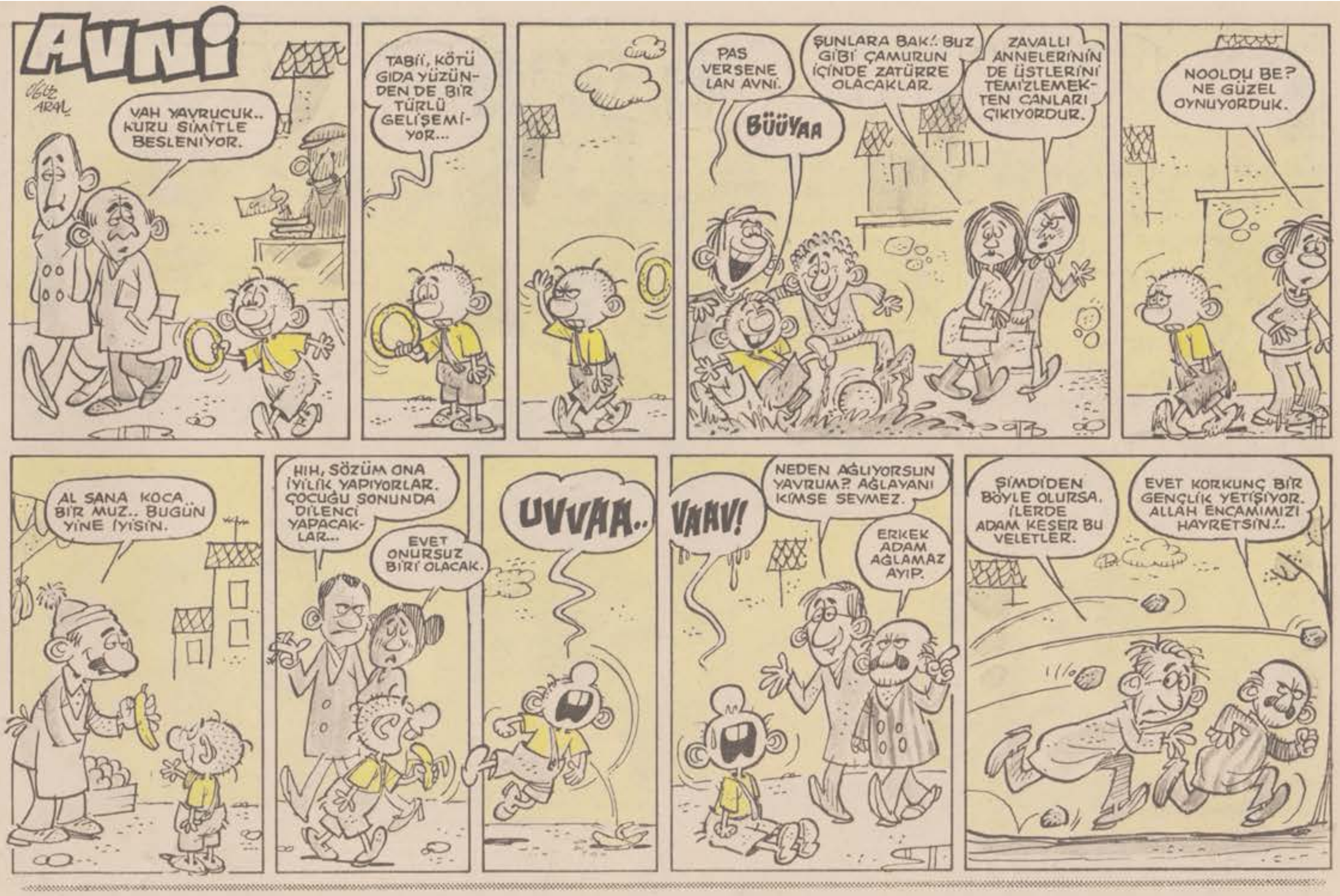
AVNİ
OĞUZ ARAL
VAH YAVRUCUK.. KURU SİMİTLE BESLENİYOR.
TABİİ, KÖTÜ GIDA YÜZÜNDEN DE BİR TÜRLÜ GELİŞEMİYOR...
PAS VERSENE LAN AVNİ.
BÜÜYAA
ŞUNLARA BAK!. BUZ GİBİ ÇAMURUN İÇİNDE ZATÜRRE OLACAKLAR.
ZAVALLI ANNELERİNİN DE ÜSTLERİNİ TEMİZLEMEKTEN CANLARI ÇIKIYORDUR.
NOOLDU BE? NE GÜZEL OYNUYORDUK.
AL SANA KOCA BİR MUZ.. BUGÜN YİNE İYİSİN.
HIH, SÖZÜM ONA İYİLİK YAPIYORLAR. ÇOCUĞU SONUNDA DİLENCİ YAPACAKLAR...
EVET ONURSUZ BİRİ OLACAK.
UVVAA.. VAAV!
NEDEN AĞLIYORSUN YAVRUM? AĞLAYANI KİMSE SEVMEZ.
ERKEK ADAM AĞLAMAZ AYIP.
ŞİMDİDEN BÖYLE OLURSA, İLERDE ADAM KESER BU VELETLER.
EVET KORKUNÇ BİR GENÇLİK YETİŞİYOR. ALLAH ENCAMIMIZI HAYRETSİN!.

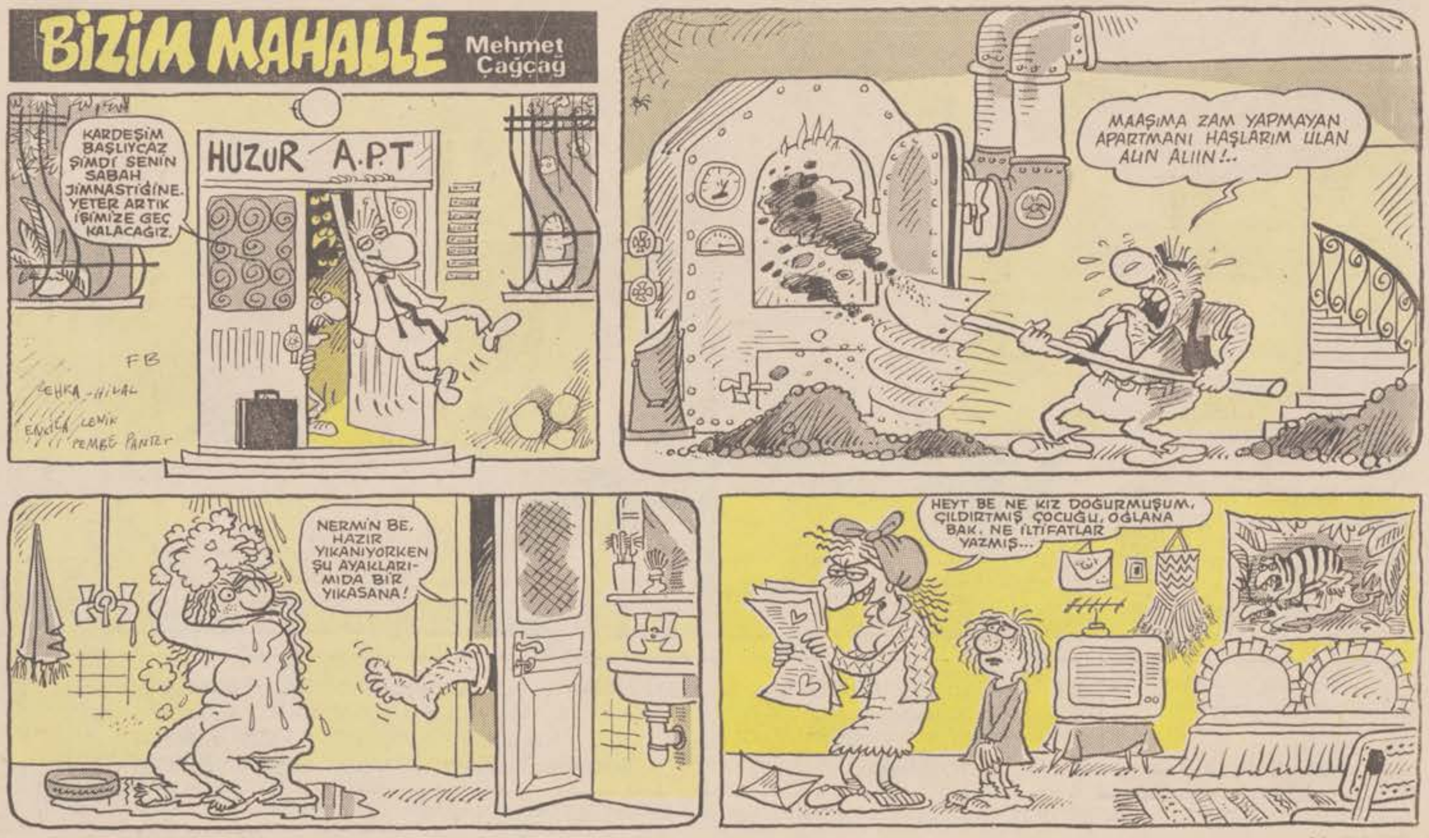
BİZİM MAHALLE
Mehmet Çağçağ
KARDEŞİM BAŞLIYCAZ ŞİMDİ SENİN SABAH JİMNASTİĞİNE. YETER ARTIK İŞİMİZE GEÇ KALACAĞIZ.
HUZUR A.P.T
FB
MAAŞIMA ZAM YAPMAYAN APARTMANI HAŞLARIM ULAN ALIN ALIIN!..
NERMİN BE, HAZIR YIKANIYORKEN ŞU AYAKLARIMIDA BİR YIKASANA!
HEYT BE NE KIZ DOĞURMUŞUM, ÇILDIRTMIŞ ÇOCUĞU, OĞLANA BAK, NE İLTİFATLAR YAZMIŞ...

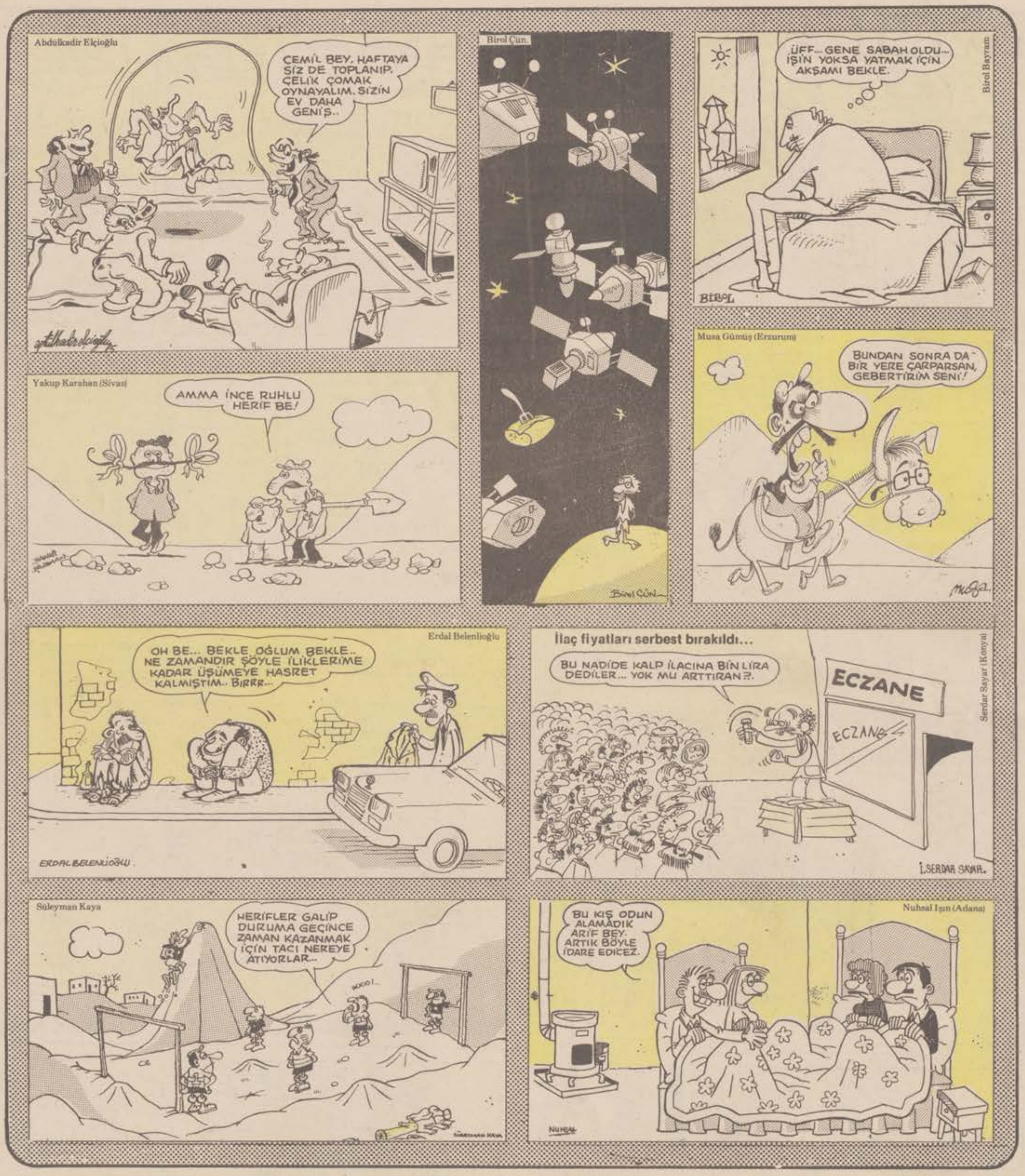

GIRGIR
YIL:13
SAYI:647
27 OCAK 1985 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ
Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL
Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: MUAMMER BARUTÇU

Basıldığı yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-Istanbul Tel:528 50 00

KIBRIS: 70 TL. İNGİLTERE: 50 p. AMERİKA: 1$. ALMANYA: 2 DM. HOLLANDA: 2F. FRANSA: 7 FF İSVEÇ: 6.25 KRON